

Sygn. akt. IV Ka 530/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2014r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Agata Regulska

Sędziowie SSO Ewa Kilczewska

SSR del. do SO Jolanta Pol-Kulig (spr.)

Protokolant Jowita Sierańska

przy udziale Leszka Karpiny Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2014r.

sprawy **L. T.-Z.**

oskarżonej z art. 278 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej

z dnia 24 lutego 2014 roku sygn. akt IIK 836/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym wymierza jej opłatę w kwocie 100 złotych za II instancję.

Sygn. akt *IV Ka 530/14*

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Fabrycznej oskarżył L. T.-Z. o to , że : w dniu 18 kwietnia 2013 r. we W. , z terenu sklepu (...), mieszczącego się na terenie CH M. P. we W. , przy ul. (...), dokonała zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci damskiej kurtki skórzanej , o wartości 599 złotych , czym działała na szkodę (...) sp. z .o. tj. o czyn z art. 278 §1 k.k.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej II Wydział Karny wyrokiem z dnia

24 lutego 2014 roku sygn. akt II K 836/13

I. uznał oskarżoną L. T.-Z. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 §1 k.k. przy zastosowaniu art. 58 §3 k.k. wymierzył oskarżonej karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej dziennej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

II. na podstawie art. 63 §1 k.k. zaliczył oskarżonej na poczet orzeczonej kary grzywny zatrzymanie w dniu 18 kwietnia 2013 r. przyjmując dzień ten za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny ;

III. na podstawie art. 230 § 1 kpk zarządził zwrócenie pokrzywdzonemu (...) spółce z o.o. dowodu rzeczowego w postaci damskiej kurtki skórzanej , opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr(...), na karcie 36;

IV. zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe , w tym wymierzył jej opłatę w kwocie 100 zł.

Od wskazanego wyżej wyroku apelację wywiódł obrońca oskarżonej zaskarżając powyższy wyrok w całości i zarzucił :

I. obrazę przepisów postępowania , która miała istotny wpływ na treść orzeczenia , a to art. 2 §2 kpk , art. 5 §1 kpk w zw. z art. 424 § 1 kpk , poprzez uznanie przez Sąd I instancji a priori za wiarygodne zeznań ochroniarza sklepu (...)i uznanie jego zeznań za wiarygodnych i spójnych pomimo , że jest to osoba bezpośrednio zainteresowana w przedstawieniu zdarzenia w sposób świadczący o prawidłowym wykonywaniu powierzonych mu obowiązków służbowych , zwłaszcza w sytuacji gdy świadek nie dostrzegł zakupów dokonanych przez oskarżoną;

II. obrazę przepisów postępowania , która miała istotny wpływ na treść orzeczenia , to art. 7 kpk w zw. z art. 92 kpk , art. 410 kpk w zw. z art. 424 §1 pkt. 1 kpk , przejawiającą się w dowolnej , a nie swobodnej ocenie materiału dowodowego , dokonanej wybiórczo i sprzecznie z zasadami doświadczenia życiowego , w szczególności poprzez przyjęcie ,że oskarżona jako osoba nigdy niekarana , o dobrym statusie materialnym , bez zadłużeń , dysponująca środkami finansowymi na zakup kurtki , nadto będąc w posiadaniu takiej samej kurtki , dopuściła się przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. polegającego na kradzież kurtki ,

III. obrazę przepisów postępowania , która miała istotny wpływ na treść orzeczenia a to art. 5 § 2 kpk, w zw. z art. 92 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez pominięcie , iż w swoich zeznaniach K. C. , będący pracownikiem (...) w K. , potwierdził , iż był świadkiem dokonywania przez oskarżoną zakupu kurtki w Galerii (...) , nadto , iż w tej kurtce oskarżona była widziana przez księgową R. I. w dacie 18.04.2013 r. w godzinach porannych – a tym samym brak rozstrzygnięcia wątpliwości w sprawie na korzyść oskarżonej ,

IV. obrazę przepisów postępowania , która miała istotny wpływ na treść orzeczenia , a to art. 366 §1 kpk w zw. z art. 410 kpk , poprzez zaniechanie wyjaśnienia przez Sąd wszystkich istotnych okoliczności sprawy , w szczególności , kto , kiedy i w jaki sposób dokonywał odtworzenia nagrań z monitoringu w Galerii (...) , jak też jaki był motyw działania oskarżonej , skoro posiadała taką samą kurtkę w takim samym rozmiarze ,

V. obrazę przepisów postępowania , która miała istotny wpływ na treść orzeczenia , a to art. 2 §2 kpk , art. 167 kpk i art. 366 § 1 kpk , polegającą na zaniechaniu wyjaśnienia przez Sąd wszystkich istotnych okoliczności sprawy , w szczególności poprzez zaniechanie przesłuchania przed tut. Sądem naczelnika Komisariatu Policji W. oraz ekspedientki sklepu (...) w K. , z którą naczelnik miałby rozmawiać NT. nagrania z monitoringu , zgodnie z którym zakupu kurtki w dniu 11.04.2014 r. w Galerii (...) dokonała blondynka , co w świetle zeznań pracownika Galerii , K. C. , którym Sąd dał wiarę , nie może zostać uznane za zgodne z prawdą,

VI. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia , mający istotny wpływ na jego treść , a polegający na przyjęciu ,że oskarżona dokonała zakupu takiej samej kurtki jak ta , której kradzieży dotyczy akt oskarżenia , lecz w innej niż 11.04.2013 r. dacie , podczas gdy akcja promocyjna z okazji 10-lecia istnienia sklepu (...) w K. , o której wspominał św. K. C. polegająca na możliwości skorzystania z bonów promocyjnych z rabatem – 25% , odbywała się wyłącznie w dniu 11.04.2013 r. czego nie sprawdził Sąd Rejonowy ;

VII. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia , a mający istotny wpływ na jego treść , poprzez błędne przyjęcie , że przedmiotowa kurtka stanowi własność sklepu (...) we W. przy braku jednoznacznych dowodów potwierdzających tę tezę.

Podnosząc te zarzuty obrońca oskarżonej wniósł o :

I. zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie odmienne co do istoty poprzez uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu zabronionego ,

ewentualnie

II. uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania .

Sąd Okręgowy zważył , co następuje.

W ocenie Sądu Okręgowego apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie. Zdaniem Sądu Odwoławczego Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie w sposób prawidłowy dbając o wyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy i swoje rozstrzygnięcie odnośnie sprawstwa i winy oskarżonej oparł na podstawie całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego , respektując przy tym wymogi art. 410 kpk . Ustalenia faktyczne oparte zostały na wszechstronnym rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy i ujawnionych dowodów , w granicach swobodnej oceny dowodów poprzedzonej ujawnieniem w toku rozprawy całokształtu okoliczności .

Sąd Okręgowy miał na uwadze w pierwszym rzędzie dochowanie rygorów o najdonioślejszym dla oskarżonego znaczeniu a wynikających z art. 5 § 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. Pierwszy z przywołanych przepisów *expressis verbis* stanowi o takich jedynie wątpliwościach , których nie da się usunąć . Aby stwierdzić w postępowaniu stan określany jako „nie dające się usunąć wątpliwości” , konieczne jest wyczerpanie wszystkich możliwości poznawczych w postępowaniu . Należy podkreślić , iż takie stwierdzenie może nastąpić jedynie w następstwie oceny dowodów . Dopiero wtedy bowiem możliwe jest w ogóle uznanie , że wątpliwości zaistniały , a w dalszej kolejności czy cechowała je ich nieusuwalność . Niezbędne jest zatem uwzględnianie w kontekście oceny wystąpienia naruszenia art. 5 § 2 k.p.k. reguł wynikających z zasady swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.) , co implikuje łączne odniesienie się do tychże przepisów . W literaturze i orzecznictwie zwraca się uwagę , iż ani celem ani też funkcją zasady sformułowanej w art. 5 § 2 k.p.k. nie jest swoiste uproszczone traktowanie wątpliwości . Zasada *in dubio pro reo* nakazuje rozstrzygać je na korzyść oskarżonego dopiero w takiej sytuacji , gdy wszystkie dopuszczone przez prawo środki dowodowe zostały wyczerpane , a wszelkie sposoby tłumaczenia wątpliwości należałoby uznać za nieracjonalne (S. Waltoś , *Proces karny . Zarys systemu* , Warszawa 2003 , s. 247 ; T. Grzegorzczak , *Kodeks postępowania karnego . Komentarz* , Zakamycze 2004 ; wyrok SN z 31 sierpnia 1974 r. , IV KR 173/79 , OSNPG 2/1980 , z. 97 ; wyrok SN z 25 czerwca 1991 r. , WR 107/91 , OSNWK 1-2/1992 , poz.14) . Prawidłowo przeprowadzone postępowanie dowodowe oraz ocena dowodów w granicach wyznaczonych treścią art. 7 k.p.k. i w konsekwencji stwierdzenie przez Sąd pierwszej instancji braku wątpliwości , względnie braku ich znaczenia dla rozstrzygnięcia , nie pozwalają mówić o naruszeniu zasady *in dubio pro reo* . Jak to już podnoszono , uznanie istnienia wątpliwości możliwe jest dopiero w następstwie oceny dowodów . Uchylenie bądź zmiana przez Sąd Odwoławczy orzeczenia pierwszoinstancyjnego z powołaniem się na naruszenie art. 5 § 2 k.p.k. w wypadku , gdy z całą pewnością ustalenia w sprawie poczynione zostały z dochowaniem rygorów art. 7 k.p.k. , oznaczałoby w istocie nieuprawnione wkroczenie w zakres kompetencji Sądu niższej instancji.

W świetle analizy akt sprawy nie znajdują zatem uzasadnienia zarzuty obrony , iż Sąd I instancji pominął zeznania świadka K. C.. oraz zeznania R. I. a tym samym nie rozstrzygnął wątpliwości w sprawie na korzyść oskarżonej . Nie można bowiem przyjąć aby tego rodzaju nie dające usunąć się wątpliwości zachodziły w świetle przeprowadzonej oceny całego zebranego w sprawie materiału dowodowego. Zwrócić bowiem uwagę należy , iż wprawdzie K. C. pracownik sklepu (...) w Galerii (...) twierdził , iż oskarżona dokonała zakupu kurtki skórzanej marki (...) tego samego rodzaju w sklepie (...) w Galerii (...) tydzień wcześniej w dniu 11 kwietnia 2013 r. nie był on jednak świadkiem zdarzenia oraz zachowania oskarżonej w dniu 18 kwietnia 2013 r. w sklepie (...) we W. . Podkreślić także należy , iż świadek ten nie miał wiedzy na temat tego czy właśnie ta konkretna kurtka skórzana zabezpieczona u oskarżonej jest tą samą , którą oskarżona miała zakupić kilka dni wcześniej w sklepie (...) w K.. Świadkiem tego zdarzenia nie była również R. I. , która jakkolwiek wskazywała, iż oskarżona w tym dniu w godzinach rannych była ubrana w kurtkę skórzaną tak naprawdę jednak informacje w zakresie pochodzenia tej kurtki czerpała jedynie od oskarżonej. Nie miała więc dokładnej wiedzy skąd faktycznie pochodziła kurtka opisywana przez nią kurtka , jakiego była rozmiaru i czy była ona tą samą kurtką jak ta zatrzymana przez oskarżonej w dniu 18 kwietnia 2013 r. . Zwrócić przy tym

uwagę należy na wybiórczą pamięć tego świadka . Pamiętała ona bowiem bardzo dobrze szczegóły ubioru oskarżonej w konkretnym dniu zdarzenia tj. 18 kwietnia 2013 r. pomimo składania przez nią zeznań po znacznym upływie czasu tj. po 8 miesiącach nie potrafiła jednak opisać w tak dokładny sposób ubrania oskarżonej w innych dniach. Zeznania powyższych świadków nie mogły więc stanowić podstawy ustaleń faktycznych a w szczególności nie mogły stanowić podstawy do uznania , iż w niniejszej sprawie zachodzą wątpliwości uzasadniające rozstrzygnięcie w ramach art. 5 § 2 kpk . Tym bardziej , jak już wyżej podkreślono , aby znalazła zastosowania zasada *in dubio pro reo* muszą zachodzić wątpliwości , których nie da się usunąć , a o naruszeniu tej zasady nie można mówić , gdy sąd w wyniku pełnej i poprawnie dokonanej swobodnej oceny dowodów uznał , że brak jest wątpliwości albo że nie mają one znaczenia dla odpowiedzialności oskarżonej . Nie można bowiem pomijać ani też deprecjonować pozostałych zebranych dowodów w sprawie. Sąd Okręgowy nie podzielił zapatrywania wyrażonego w apelacji obrońcy oskarżonej wskazującego na dokonanie przez Sąd I instancji nieprawidłowej oceny zeznań świadka Ł. S.- pracownika ochrony w sklepie (...) w dniu zdarzenia . Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd I instancji słusznie przyjął , iż zeznania tego świadka zasługują w pełni na uwzględnienie , brak jest bowiem jakichkolwiek negatywnych przesłanek by odmówić im wiarygodności , w szczególności jeśli zważyć , że M. S. nie miał żadnego interesu w bezpodstawnym obciążaniu oskarżonej nieprawdziwymi twierdzeniami . Tym bardziej też , że świadek ten w dniu zdarzenia miał na polecenie kierownika sklepu obserwować każdego kto bierze kurtki skórzane do ręki , gdyż był to wówczas najdroższy towar sklepie. Racjonalne i logiczne są więc zeznania M. S. z których wynika , iż z tego powodu zwrócił większą uwagę właśnie na oskarżoną . Świadek ten od samego początku obserwował zachowanie oskarżonej , widział jak oskarżona zabrała z wieszaka dwie kurtki skórzane w dwóch skrajnie różnych rozmiarach 34 i 40 a następnie udała się z nimi do przymierzalni, zaobserwował także , iż oskarżona opuściła przymierzalnię tylko z jedną kurtką skórzaną z którą to udała się do kasy w celu dokonania rezerwacji . Nadto jak wynika z zeznań tego świadka skontrolował także przymierzalnię w której przebywała wcześniej oskarżona i nie odnalazł tam drugiej kurtki skórzanej zabranej wcześniej przez nią ze stojaka jak i klipsa zabezpieczającego. Jakkolwiek przy tym M. S. nie był bezpośrednim świadkiem momentu usunięcia klipsa zabezpieczającego z kurtki przez oskarżoną okoliczność ta nie podważa wiarygodności jego zeznań , znajdują one bowiem swoje uzupełnienie w zeznaniach kierownika sklepu (...) , zeznaniach pozostałych pracowników sklepu (...) we W. tj . J. R. , funkcjonariuszki Policji E. D. a nadto w protokole oględzin kurtki skórzanej o rozmiarze 34 oraz w bezpośrednich oględzinach dokonanych przez Sąd na rozprawie. Sąd I instancji w sposób prawidłowy ocenił , iż powyższe dowody układają się w jasną i logiczną całość pozwalającą na dokonanie jednoznacznych ustaleń w zakresie winy i sprawstwa oskarżonej L. T.-Z. . Najistotniejszym jest jednak , zdaniem Sądu Okręgowego , fakt , iż zeznania M. S. znajdują swoje odzwierciedlenie w dokonanych oględzinach zabezpieczonej przy oskarżonej kurtki . Podkreślić bowiem należy , iż kurtka zatrzymana przy oskarżonej była w charakterystyczny sposób uszkodzona. Kurtka ta posiadała uszkodzenie nie tylko wewnątrz gdzie była rozpruta z prawej strony na szwie na odcinku 12 centymetrów ale także na zewnątrz , na szwie skóry , na odcinku 6 centymetrów. I jakkolwiek w dniu dokonywania oględzin w postępowaniu sądowym nie można było w sposób jednoznaczny stwierdzić czy w tym miejscu znajdował się wcześniej klips zabezpieczający jest to jednak zupełnie logiczne jeśli zważyć na upływ czasu od momentu zdarzenia. Zaznaczyć jednak należy , jak wskazują zeznania M. S. oraz Ł. K. w chwili zatrzymywania oskarżonej widocznym było , iż zabezpieczenie zostało świeżo usunięte z kurtki. Nadto jak wynika z zeznań J. R. w kurtce skórzanej o rozmiarze 40 pozostawionej przez oskarżoną do rezerwacji w kasie sklepu (...) został odnaleziony w kieszeni luźny, dodatkowy klips , którego z kolei pozbawiona była kurtka o rozmiarze 34 zatrzymana u oskarżonej . W świetle zatem powyższych okoliczności Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny wyjaśnień oskarżonej i słusznie uznał za niewiarygodną przyjętą przez nią linię obrony w wyniku której starała się wykazać , iż jej zamiarem była jedynie wymiana wcześniej nabytej w dniu 11 kwietnia 2013 r. w Galerii (...) tego samego rodzaju kurtki skórzanej o rozmiarze 34 na rozmiar większy. Trudno bowiem przyjąć w świetle podstawowych reguł logiki i zasad doświadczenia życiowego a nadto w świetle zeznań kierownika sklepu (...) we W. Ł. K. aby którykolwiek z pracowników dokonał dla oskarżonej wymiany kurtki uszkodzonej na towar nie posiadający tego rodzaju wad. Tym bardziej też , że kurtka skórzana , zatrzymana przy oskarżonej nie miała papierowej metki z ceną, nadto oskarżona nie posiadała również paragonu fiskalnego zakupu tej kurtki w sklepie (...) w K. zarówno przy sobie ani też nie dostarczyła go w późniejszym terminie. Wprawdzie przy tym oskarżona starała się usprawiedliwić taki stan rzeczy twierdząc , iż paragony zakupów na większe kwoty wyrzucała z uwagi na konflikt w tym zakresie z mężem te twierdzenia oskarżonej również nie zasługują na uwzględnienie . Oskarżona bowiem nie posiadając paragonu fiskalnego zakupu kurtki a nadto potwierdzenia płatności kartą płatniczą

nie miała jakichkolwiek podstaw do dokonania takiej wymiany w sklepie (...) we W. . Zwrócić uwagę także należy, iż wyjaśnienia oskarżonej budzą również wątpliwości jeśli zważyć ,że pomimo podnoszonego przez nią konfliktu z mężem nie wyrzuciła ona paragonów innych zakupów odzieżowych dokonanych tego samego dnia tj. 11 kwietnia 2013 w którym miała zakupić będącą przedmiotem sporu kurtkę skórzaną a których to łączna kwota odpowiadała wartości powyższej kurtki. Nadto wprowadzie w kontekście podawanego przez oskarżoną wyrzucania paragonów zakupu droższych rzeczy Sąd I instancji oceniając motywy działania oskarżonej wskazywał na zamiar dokonania przez nią tzw. nieformalnej wymiany rzeczy tego samego rodzaju w tym samym rozmiarze. Okoliczność ta jednak zdaniem Sądu Okręgowego nie podważa prawidłowości dokonanych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych w zakresie kradzieży kurtki skórzanej przez oskarżoną w dniu 18 kwietnia 2013 r. Tym bardziej ,że ocena przeprowadzonych przez Sąd I instancji pozostałych zebranych dowodów , jak już wyżej wskazano , została przeprowadzona w sposób prawidłowy w granicach wyznaczonych treścią art. 4 kpk , art. 5 kpk i art. 7 kpk przy rozważeniu jednocześnie wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść oskarżonej jak i jej niekorzyść.

Nie zasługuje na uwzględnienie również zarzut obrazy przepisów postępowania a to art. 2 §2 kpk , art. 167 kpk i art. 366 § 1 kpk w tym aby Sąd I instancji nie wyjaśnił wszystkich istotnych okoliczności sprawy w szczególności poprzez zaniechanie przesłuchania przed Sądem naczelnika Komisariatu Policji W. oraz ekspedientki sklepu (...) w K. , z którą naczelnik miałby rozmawiać na temat nagrania z monitoringu , zgodnie z którym zakupu kurtki w dniu 11.04.2014 r. w Galerii (...) dokonała blondynka . Zwrócić bowiem uwagę należy , iż na powyższą okoliczność została już przesłuchana zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego funkcjonariuszka Policji E. D. z której to zeznań wynika, iż w toku postępowania przygotowawczego była weryfikowana linia obrony oskarżonej . E. D. potwierdziła , iż naczelnik Komisariatu Policji W. kontaktował się ze sklepem i pracownikiem sklepu (...) w K. w którym to miała zostać przez oskarżoną zakupiona powyższa kurtka skórzana i ustalono na podstawie zapisu z monitoringu , iż w tym dniu tj. 11 kwietnia 2014 r. została sprzedana tylko jedna kurtka skórzana . Nadto zakupiła ją kobieta o wzroście 160 cm i włosach koloru blond czyli o zupełnie odmiennym wyglądzie niż oskarżona , która jest osobą ciemnoskórą o czarnych , długich włosach. . W świetle powyższego nie można przyjąć aby Sąd I instancji nie przesłuchując wymienionych przez obronę osób dopuścił się naruszenia przepisów postępowania a w szczególności art. 366 kpk tym bardziej jeśli zważyć , że miałyby zostać one przesłuchane na okoliczność , która była już przedmiotem weryfikacji. Trudno przy tym uznać w świetle podstawowych reguł logiki i zasad doświadczenia życiowego aby pracownik sklepu (...) w K. dokonując przeglądu monitoringu nie zauważył dokonania zakupu kurtki skórzanej przez oskarżoną , która wyróżniała się wyglądem z uwagi na ciemny kolor skóry , czarny kolor włosów , wysoki wzrost , co też potwierdzała sama oskarżona , a ustalił zakup kurtki skórzanej przez osobę o mało charakterystycznym wyglądzie, niskiego wzrostu , kolorze włosów blond.

W zakresie orzeczenia o karze grzywny wymierzonej oskarżonej Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uznania jej za rażąco niewspółmierną, pozostaje ona w granicach ustawowego zagrożenia przewidzianego za przypisane oskarżonej przestępstwo , wymierzona kara w pełni realizuje dyrektywy sądowego wymiaru kary określonego w art. 53 § 1 i 2 k.k. , jest sankcją współmierną do stopnia zawinienia , stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonej czynu, odpowiednią z uwagi na jej oddziaływanie zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonej oraz spełnia wymogi prewencji generalnej.

Orzeczenie o kosztach postępowania znajduje oparcie w treści art. 634 kpk w zw. z art. 636 k.p.k. oraz w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych.